

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 08.07.1998, sp. zn. 5 To 46/98, ECLI:CZ:VSPH:1998:5.TO.46.1998.1

Číslo: 36/1999

Právní věta: Osoba v procesním postavení svědka nemůže být v téže věci přibrána za tlumočnicka k přetlumočení obsahu výpovědi jiného svědka. Procesní postavení svědka je v téže věci neslučitelné s výkonem funkce tlumočnicka.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 08.07.1998

Spisová značka: 5 To 46/98

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Svědci

Předpisy: 141/1961 Sb. § 28
§ 97

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze k odvolání obžalovaného zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 11. 1997 sp. zn. 46 T 2/97 ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, ve výroku o trestu vyhoštění a částečně také i ve výroku o trestu propadnutí věci. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. pak sám nově rozhodl o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a o uložení trestu vyhoštění.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 11. 1997 sp. zn. 46 T 2/97 byl obžalovaný M. A. uznán vinným dvěma trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. a trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 4 tr. zák., kterých se dopustil jednáním podrobně popsáním v napadeném rozsudku. Za to byl odsouzen podle § 250 odst. 4 a § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, podle § 57 tr. zák. mu byl uložen trest vyhoštění a podle § 55 odst. 1 písm. b), c) tr. zák. také trest propadnutí ve výroku rozsudku označených věcí.

Současně byl obžalovaný podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěn obžaloby pro další trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě obhájkyň za obžalovaného, vůči němuž je vedeno

řízení proti uprchlému, odvolání směřující proti výroku o vině i proti výroku o trestu. V odůvodnění odvolání rozvedla, že z výpovědí svědků a z listinných důkazů se nepodařilo jednoznačně prokázat podvodný úmysl obžalovaného, který nebyl slyšen, protože je neznámého pobytu. Vyslovila proto názor, že subjektivní stránka trestných činů, kterými byl obžalovaný uznán vinným, nebyla prokázána, a proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a obžalovaného obžaloby zprostil.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku jak v části odsuzující, tak i zprošťující, proti nimž mohl odvolatel podat odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo rozsudku, přihlížeje přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, a dospěl mimo jiné i k tomuto závěru:

Městský soud v Praze vykonal v hlavním líčení všechny potřebné a dostupné důkazy, a to v souladu se zákonem, vyjma způsobu provedení výslechu svědka M. Ch. Z protokolu o hlavním líčení totiž vyplývá, že před výslechem tohoto svědka, neznalého českého jazyka, byl jako tlumočnick ad hoc přihrán K. K., který byl předtím rovněž vyslechnut v hlavním líčení v procesním postavení svědka. S takovým postupem městského soudu souhlasit nelze; z povahy funkce tlumočnicka a požadavku na objektivitu výkonu této funkce vyplývá, že osoba, která vystupovala ve věci jako svědek, nemůže později v téže věci vystupovat jako tlumočnick, je-li třeba přetlumočit obsah výpovědi jiného svědka. K výpovědi svědka M. Ch. nelze proto přihlížet a opírat o ni skutková zjištění. Výpověď tohoto svědka však nebyla stěžejním důkazem usvědčujícím obžalovaného a i při absenci označeného důkazu je nutno pokládat skutková zjištění městského soudu za správná.

Vrchní soud se pak dále podrobně zabýval důvody, jež vedly ke zrušení výše již uvedených výroků napadeného rozsudku a k vydání nového rozhodnutí odvolacího soudu.